

«Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώ ς και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων» (Λουκάς, ς':36).

« Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, ο παρηγορών ημάς εν πάση τηθλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του Θεού» (Β' Κορινθίους, α':3,4).

Οικτίρμων είναι αυτός που είναι γεμάτος οικτιρμούς, ελεήμων, ευσπλαχνικός. Είναι συνεπώ ς χαρακτηριστικό της φύσης του Πατέρα Θεού, να σπλαχνίζεται, να ελεεί και να εκδηλώνει την αγάπη Του για τον άνθρωπο ο οποίος μετανοεί όταν σφάλει λόγω αδυναμίας και απερισκεψίας και απευθύνεται σ' Αυτόν, ζητώντας συγχώρεση και ενίσχυση.

Είναι φυσικό, όπως κάθε καλός πατέρας, έτσι και ο Πατέρας Θεός, να θέλει και τα παιδιά Του, να του μοιάσουν σ' αυτό το χαρακτηριστικό. Γι' αυτό ο Κύριος Ιησούς όταν κάποιος νομικός τον ρώτησε, 'ποιός είναι ο πλησίον μου;', απάντησε λέγοντας την παραβολή του καλού Σαμαρείτη, την οποία και αναφέρουμε, μαζί με το δίδαγμά της, όπως το είπε ο Κύριος: « Άνθρωπός τις κατέβαινεν από Ιερουσαλήμ εις Ιεριχώ, και περιέπεσεν εις ληστές οίτινες και γυμνώσαντες αυτόν, και καταπληγώσαντες, ανεχώρησαν αφήσαντες αυτόν ημιθανή. Κατά συγκυρίαν δε ιερεύς τις κατέβαινε δι' εκείνης της οδού και ιδών αυτόν, επέρασεν από το άλλο μέρος. Ομοίως δε και Λευίτης, φθάσας εις τον τόπον, ελθών και ιδών, επέρασεν από το άλλο μέρος. Σαμαρείτης δε τις οδοιπορών, ήλθεν εις τον τόπον όπου ήτο, και ιδών αυτόν εσπλαγχνίσθη και πλησιάσας έδεσε τας πληγάς αυτού, επιχέων έλαιον και οίνον και επιβιάσας αυτόν επί το κτήνος αυτού, έφερεν αυτόν εις ξενοδοχείον, και επεμελήθη αυτού. Και την επαύριον ότε εξήρχετο, εκβαλών δυο δηνάρια έδωκεν εις τον ξενοδόχον, και είπε προς αυτόν, Επιμελήθητι αυτού και ό,τι αν δαπανήσεις περιπλέον, εγώ, όταν επανέλθω, θέλω σοι αποδώσει. Τις λοιπόν εκ των τριών τούτων σοι φαίνεται ότι έγεινε πλησίον του εμπεσόντος εις τους ληστές; Ο δε είπεν· Ο ποιήσας το έλεος εις αυτόν· Είπε λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς· Υπαγε και συ, κάμνε ομοίως.» (Λουκάς, ι':30-35).

Βέβαια ο καλός Σαμαρείτης παρομοιάζεται βασικά με τον Κύριο Ιησού

Χριστό, διότι όπως ο ίδιος ο Κύριος είπε, 'Δεν έχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. Δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν

'και

'ο Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήσει και να σώσει το απολωλός' (Λουκάς, ε' :31,32 και ιθ' :10). Δηλαδή ο Ιησούς Χριστός ψάχνει να βρει ανθρώπους που είναι πληγωμένοι και ταλαιπωρημένοι ψυχικά ή σωματικά, λόγω άσχημων γεγονότων που συνέβησαν στη ζωή τους. Αυτό που κάνει ο Κύριος Ιησούς, με την προϋπόθεση βέβαια ο πληγωμένος άνθρωπος να δεχθεί την βοήθειά Του, είναι να επιμεληθεί τις πληγές της ψυχής του και να τις θεραπεύσει.

Αυτό το έργο μόνο ο Κύριος μπορεί να το κάνει διότι είναι ο μόνος που ενώ δεν έκανε αμαρτία, ο Πατέρας Θεός τον έκανε για μας αμαρτία πάνω στον σταυρό του Γολγοθά, ώστε να μπορέσουμε όλοι όσοι πιστέψουμε στο λυτρωτικό έργο αυτής της θυσίας, να συγχωρηθούμε και να σωθούμε. Μια ωραία περιγραφή του λυτρωτικού έργου του Κυρίου, βλέπουμε στο βιβλίο του προφήτη Ησαΐα. Αναφέρουμε σχετικά: «Αυτός τώντι τας ασθενείας ημών εβάστασε, και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη· ημείς δε ενομίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πεπληγωμένον υπό Θεού, και τεταλαιπωρημένον. Αλλ' αυτός ετραυματίσθη δια τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη δια τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν· και δια των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα· εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού· και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών.» (Ησαΐας, νγ' :4-6).

Συνεπώς ο Κύριος πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, βάσταξε τις ασθένειες μας, τις θλίψεις μας και τις αμαρτίες μας και μόνο μέσω αυτής της θυσίας Του μπορεί να γιατρευτεί η ψυχή μας και να έχουμε ειρήνη με τον Πατέρα Θεό. Όμως, επιστρέφοντας στην παραβολή του καλού Σαμαρείτη, η φροντίδα του Σαμαρείτη στον πληγωμένο άνθρωπο, δεν σταμάτησε στην προσωπική του παρέμβαση μόνο αλλά συνέχισε, βάζοντάς τον σε ξενοδοχείο και πληρώνοντας τον ξενοδόχο για να επιμεληθεί την πλήρη αποθεραπεία του. Μπορούμε να παρομοιάσουμε το ξενοδοχείο σαν τη κάθε τοπική εκκλησία που ο Κύριος προσθέτει αυτούς που σώζει (Πράξεις, β' :47) και τον ξενοδόχο βασικά με τους ανθρώπους που έχουν τις διακονίες που έθεσε ο Κύριος μέσα στη εκκλησία Του, με σκοπό την τελειοποίηση των αγίων (Εφεσίους, γ' :11-13) και γενικά με κάθε άνθρωπο του Κυρίου, που

γίνεται 'πλησίον' στον πληγωμένο πλησίον του, βοηθώντας να αποκατασταθεί η ψυχική του υγεία.

Βέβαια όσοι ονομάζουμε τον Θεό Πατέρα, πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Θεός σαν καλός και σωστός Πατέρας, επιτρέπει δύσκολες καταστάσεις στη ζωή των παιδιών Του, με σκοπό να τα αυξήσει πνευματικά ώστε να τα κάνει μέτοχους της αγιότητάς Του. Ένα γνωστό γραφικό παράδειγμα δοκιμασίας είναι αυτό του Ιώ β. Ο Ιώ β δοκιμάστηκε σκληρά όταν ο διάβολος ζήτησε από τον Κύριο την άδεια, ώστε να του αφαιρέσει τα ζώα του, να θανατώσει τα παιδιά του και τελικά να τον χτυπήσει με κακό έλκος, ισχυριζόμενος ότι τότε ο Ιώ β θα βλασφημούσε τον Θεό. Όμως ο Ιώ β υπέμεινε τη δοκιμασία και δεν βλασφήμησε τον Κύριο. Στο τέλος της ιστορίας, ο Κύριος απέδειξε ότι είναι οικτίρμων, διότι σπλαχνίστηκε τον Ιώ β και έκανε αποκατάσταση δίνοντας πάλι την υγεία του, διπλάσια σε αριθμό ζώα απ' όσα έχασε και δέκα παιδιά (Ιώ β, α', β' και μβ' κεφάλαια). Γι' αυτό στο λόγο του Θεού αναφέρεται: «Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας ηκούσατε την υπομονήν του Ιώ β, και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτίρμων» (Ιακώ βου, ε':11).

Το συμπέρασμα είναι ότι ο Πατέρας Θεός αγαπάει όλους αυτούς που θέλουν να κάνουν το θέλημά Του και έχει σχεδιάσει με μοναδικό τρόπο, το είδος και το μέγεθος κάθε δοκιμασίας που επιτρέπει στα παιδιά Του, όπως και τη λύση που θα δώσει, σύμφωνα με το γραμμένο: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρωπίνος πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρητε» (Α' Κορινθίους, ι':13).

Τέλος πρέπει να πούμε ότι ναι μεν ο Πατέρας Θεός είναι οικτίρμων, αλλά για να συνεχίζει να μας συγχωρεί όταν απερίσκεπτα αμαρτάνουμε, απαραίτητη προϋπόθεση, είναι να συγχωρούμε και εμείς, όσους αμαρτάνουν σε μας. Γι' αυτό καλό είναι να μη λέμε τυπικά την προσευχή που μας άφησε ο Κύριος, αλλά να είναι αλήθεια όταν λέμε, 'άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών' (Ματθαίος, ς': 12).

Συνοψίζοντας λέμε ότι ο Πατέρας Θεός είναι αγάπη και θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι (Α' Τιμόθεον, β':4). Είναι σίγουρο ότι θα επιτρέψει πολλές δοκιμασίες στη ζωή μας, με σκοπό να μας

εκπαιδεύσει ώ στε να αυξηθούμε πνευματικά. Να ξέρουμε ότι όσο μεγάλη και αν μας φαίνεται η προσωπική δοκιμασία που περνάμε, ο Θεός θα κάνει έκβαση στη δοκιμασία μας, γιατί είναι οικτίρμων και μας αγαπάει. Τα σπλάχνα Του και το έλεός Του, είναι πολύ μεγαλύτερα από όσο χωράει ο νους μας. Αμήν.